

LIKKUTEI TORAH • PARSHAS KI SEITZEI • MAAMAR 1

כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלהיך...

When You Go Out to War against Your Enemies

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok

LikuteiTorah.com

THE CHASSIDISHE PARSHA

likuteitorah.com/likutei-torah/ki-seitzei/1/

1 כי תצא למלחמה על אויביך ונתנו ה' אלהיך בידך ושבת שביו וגו'. הנה איתא בזהר שעת צלותא שעת קרבא וכתוב אשר לקחת מיד האמורי בחרבי ובקשתי ות"א [ותרגום אונקלוס] בצלותי ובבעותי.

"When you go out to war against your enemies, and Havayah your G-d delivers him into your hand, and you take his captives captive," etc. Now, it is stated in the Zohar: "The time of prayer is the time of battle." And it is written, "which I took from the hand of the Amorite with my sword and with my bow," and Targum Onkelos renders: "with my prayer and with my supplication."

2 ולהבין מה ענין המלחמה בתפלה וגם למה מתפללים בכל יום. הנה ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] תפלות כנגד תמידין תקנום.

To understand what the battle in prayer is, and also why we pray every day: our Sages, of blessed memory, said, "The prayers were instituted to correspond to the daily offerings (temidin)."

והענין כדכתיב את קרבני לחמי לאשי שהיו מקריבין הקרבן בזמן בית המקדש לעולה ע"ג [על גבי] המזבח ממין הבהמה כדי שתירד אש מן השמים ותאכל את העולה.

The explanation is as it is written, "My offering, My bread for My fires": in the time of the Holy Temple they would offer the sacrifice as a burnt-offering upon the altar, from a species of animal, so that fire would descend from heaven and consume the burnt-offering.

כי חיות נפש הבהמית היא יסודה מיסוד האש כי ד' בחי' דצח"מ [דומם צומח חי מדבר] הם כנגד ד' בחי' ארמ"ע [אש רוח מים עפר] ובחי' אש הוא בחי' נפש החי ובחי' רוח הוא בחי' מדבר

For the life-force of the animal soul has its basis in the element of fire. For the four levels of inanimate, vegetative, animal and speaking correspond to the four elements of fire, air, water and earth: fire is the level of the soul of the animal (nefesh hachai), and air (ruach) is the level of the speaking [being],

כדכתיב ויהי האדם לנפש חיה ות"א [ותרגום אונקלוס] לרוח ממללא וכשהיה יורד אש מן השמים היה נכלל אש שלמטה באש שלמעלה ובחי' אש שלמעלה ג"כ הוא בחי' בהמה וחיה ושרשן במרכבה העליונה פני אריה פני שור כו'.

as it is written, "And man became a living soul," and Targum Onkelos renders it "a speaking spirit." And when fire would descend from heaven, the fire below would be absorbed into the fire above. And the fire above is also of the level of the domestic animal and the wild beast (behemah vechayah), whose root is in the supernal Chariot: "the face of a lion, the face of an ox," etc.

3 וזהו אריה דאכיל קרבנין כו'. ומשחרב בית המקדש תקנו אנשי כנסת הגדולה התפלה שיקריב כ"א נפשו הבהמית להעלותה ולקשרה בשרשה

This is [the meaning of] "the lion that consumes the offerings," etc. And from the time the Holy Temple was destroyed, the Men of the Great Assembly instituted prayer, so that each person would offer his animal soul, to raise it up and bind it to its root,

שהיא ג"כ מיסוד האש ומקור חוצבה ויסודתה בהררי קדש מרכבה העליונה פני אריה פני שור כו' for it too is from the element of fire, and the source from which it was hewn and its foundation are "in the holy mountains": the supernal Chariot, "the face of a lion, the face of an ox," etc.

אלא שלאחר ירידת והשתלשלות והתלבשות בע"ש [בעי שרים] שמרי האופנים נמשך תענוגי העולם הזה והכח המתאווה שהוא ג"כ בחיי חמימות האש וגם היצה"ר [היצר הרע] הוא אש זר דולק

Only, after the descent, the chaining down and the enclothing in the seventy princes, the dregs of the Ofanim, there issued the pleasures of this world and the power of desire, which is also a kind of heat of fire; and the evil inclination, too, is a strange fire burning.

וצריך להעלות נפש הבהמית לשרשה בחיי אש שלמעלה ולהתכלל בבחי' מרכבה העליונה בחיי אש אוכלה אש לכלות ולשרוף כח המתאווה והאש שלמטה בתענוגות בני אדם כעוה"ז שלא לילך בהם

So one must raise the animal soul to its root, the fire above, and [for it] to be absorbed into the supernal Chariot, the level of "fire that consumes fire," to consume and burn up the power of desire and the fire below in the pleasures of people in this world, so as not to pursue them

אלא בקרירות ולהפך מהיפך להיות כח המתאווה ברשפי אש שלהבת לדבקה באלהים חיים (ועמ"ש מזה בד"ה בפי נסכים בפי שלח).

except with coolness; and to turn [it] from one extreme to its opposite, so that the power of desire become fiery flashes of flame, to cleave to the living G-d. (See what is written about this in the discourse beginning "In the portion of the libations," in Parshas Shelach.)

והנה בכל יום יצרו של אדם מתגבר עליו וצריך בכל יום להמשיך בחיי אש שלמעלה.

Now, every day a person's inclination overpowers him, and so every day one must draw down the fire above.

כי הנה כתיב ימים יוצרו שיש מספר וקצבה לשני חיי האדם ימי שנותינו בהם שבעים שנה כו'

For it is written, "Days were fashioned": there is a number and a fixed measure to the years of a person's life, "The days of our years are seventy years," etc.

ולא נתנו לנפשו האלהית שבקרבנו כי הנשמה אינה צריכה תיקון לעצמה הואיל והיא נצחית ואינה מתלבשת בבחי' זמן

And they were not given for the G-dly soul within him, for the soul (neshamah) needs no rectification for itself, since it is eternal and is not clothed in time;

אלא מתאחדת במקור חוצבה באור א"ס ב"ה כמ"ש (ד"ה [דברי הימים] א' ס"י ד' כ"ג) עם המלך במלאכתו ישבו שם ועיין ברבות בראשית פרשה ח' ובמדרש רות פ"ב [פרק ב']

rather, it is united with the source from which it was hewn, in the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, as it is written (I Chronicles, chapter 4, [verse] 23), "With the King, in His work, they dwelt there"; and see [Midrash] Rabbah on Bereishis, section 8, and Midrash Ruth, chapter 2;

כי היא לא נלקחה מבחי' פני אריה ושור כו' כנפש הבהמית שבאדם אלא מבחי' ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו'

for it was not taken from the level of the face of a lion and an ox, etc., like the animal soul in a person, but from the level of "and upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man," etc.

ורוח האדם היא העולה למעלה כו' ורוח הבהמה יורדת למטה לארץ שהוא מבחי' הארץ העליונה כמ"ש והארץ הדום רגלי

And "the spirit of man is that which goes upward," etc., "and the spirit of the beast goes down below to the earth," for it is from the level of the supernal earth, as it is written, "and the earth is My footstool"

(עמ"ש בד"ה וספרתם לכם בענין עומר שעורים מאכל בהמה ועיין ברבות ס"פ האזינו ובבראשית פ"ד [פרק י"ד / פרשה י"ד])

(see what is written in the discourse beginning "And you shall count for yourselves," on the subject of the Omer of barley, which is animal food; and see [Midrash] Rabbah at the end of Parshas Ha'azinu, and on Bereishis, section 14),

משא"כ רוח האדם היא בבלי" מלעה מעלה וגבוה מעל גבוה כו' ועי' מ"ש בענין והרוח תשוב בד"ה האזינו השמים

whereas the spirit of man is of the level of "higher and higher," and "one higher than the high," etc. And see what is written on the subject of "and the spirit shall return" in the discourse beginning "Give ear, O heavens."

אלא מספר חיי האדם ניתן להתלבש בו נפשו הבהמית ושניו קצובים לו במספר ששיערה חכמתו יתברך

Rather, the number of a person's [days of] life is given for his animal soul to be clothed in it, and his years are allotted to him by a number that His wisdom, blessed be He, has measured,

שיוכל לשאת בנפשו להעלות ממנה כ"כ [כל כך] כחות וניצוצים שנפלו שמה בשבירת הכלים ובכל יום נתעלה נצוץ וכח חדש (ועמ"ש מזה בפ' בחקותי בד"ה מבואר בע"ח [בעץ חיים]):

according to what he is able to bear in his soul, to raise up from it so many powers and sparks that fell there in the breaking of the vessels; and each day a new spark and power is raised up. (See what is written about this in Parshas Bechukosai, in the discourse beginning "It is explained in Etz Chaim.")

4 ב והנה כדי שתדע ותמשך בחי' אש שלמעלה מצוה להביא מן ההדיוט ע"י אתערותא דלתתא

2. Now, in order that the fire above descend and be drawn down, "it is a mitzvah to bring [fire] from an ordinary [source]," through an arousal from below;

והיינו ע"י התבוננות במקור חוצבה ושרשה במרכבה העליונה שממנה נלקח הכח המתאווה שבנפשו הבהמית כנ"ל.

that is, through contemplating the source from which it was hewn and its root in the supernal Chariot, from which the power of desire in his animal soul was taken, as mentioned above:

איך שהם בטלים בבחי' מרכבה וכסא לגבי דמות אדם שעל הכסא וזעים וחלים מחיל כסא ומתלהבים ומתלהטים בלהבת ושללהבת רשפי אש ליבטל ולהכלל באור ה' השופע

how they are nullified, as a chariot and a throne, before the likeness of a man that is upon the throne, and they quake and tremble with the trembling of the throne, and are aflame and ablaze with flame and blaze of fiery flashes, to be nullified and absorbed into the light of G-d that flows

עליהם וממילא יאיר אור האהבה גם על כח המתאווה שבנפשו הבהמית שנלקח משם לעורר לכו להיות נעתק מתענוגים גשמיים אשר נשקע בהם ולהיות נמשך אחר שרשו להבטל ולהכלל באור ה'

upon them. And as a matter of course, the light of love will shine also upon the power of desire in his animal soul, which was taken from there, to arouse his heart to be torn away from the physical pleasures in which he is sunk, and to be drawn after its root, to be nullified and absorbed into the light of G-d.

ולכן תקנו אכנה"ג [אנשי כנסת הגדולה] ברכות ק"ש [קריאת שמע] שתים לפניו ברכת יוצר אור ששם נאמר ונשנה באריכות סדר המלאכים ושרפים וחיות איך השם בטלים לאורו ית' ויוצר משרתים ואש משרתיו כו'.

Therefore the Men of the Great Assembly instituted the blessings of the Shema, two before it: the blessing Yotzer Or, where the order of the angels, Seraphim and Chayos is stated and repeated at length, how they are nullified there to His light, blessed be He: "And He forms ministering [angels]," and "whose ministers," etc.

יוצר משרתים שכמה אלף ורבוא רבבות נבראים בכל יום ומחמת תוקף אהבתם כאש בוערת כלים ונשרפים וחוזרים ומתחדשים ואשר משרתיו מששת ימי בראשית כמה אלף ורבוא רבבות בגדוד א' ולגדודיו אין מספר

"He forms ministering [angels]": many thousands and myriads of myriads are created every day, and through the intensity of their love, like a burning fire, they expire and are burned up, and are renewed again. "And whose ministers": [those] from the six days of creation, many thousands and myriads of myriads in a single troop, and to His troops there is no number,

כדכתיב היש מספר לגדודיו כדמשני בגמרא וכולם מעריצים ומקדישים כו' מחמת השגתם שיוודעים ומשיגים שחיותם וקיומם הנמשך להם מאתו ית' הוא מבחי' שמו לבד

as it is written, "Is there any number to His troops?", as the Gemara resolves it. And all of them "extol and sanctify," etc., because of their comprehension: they know and comprehend that their life-force and existence, drawn to them from Him, blessed be He, is from the level of His Name alone,

כמו עד"מ שמו של אדם שאינו עצם מעצמותו כלל אלא איזה בחי' הארה והתפשטות ממנו just as, by way of analogy, a person's name is not at all part of his essence, but only some glimmer and extension from him,

כדי שיוכל זולתו לקרוא לו בשמו ונקרא אור א"ס ב"ה כלומר הארה ממנו בלבד כאור וזיו המתפשט מן השמש וכמ"ש במ"א ואומרים קדוש כלומר שהוא מובדל מהם ואינו מתלבש בהם בבחי' גילוי כי

so that another can call him by his name. And it is called "the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He," meaning only a glimmer from Him, like the light and radiance that spreads from the sun, as explained elsewhere. And they say "Holy," meaning that He is separate from them and is not clothed in them in a revealed way. For

הנה כתיב מלכותך מלכות כל עולמים שכל חיות המתפשט מאור א"ס ב"ה להחיות כל הנבראים להיות ממלא כל עלמין אינו כדרך הנשמה המחיה וממלא כל הגוף

behold, it is written, "Your kingship is a kingship over all worlds": all the life-force that spreads from the Infinite Light, blessed be He, to give life to all created beings, to be [the light that] fills all worlds (memalei kol almin), is not like the soul that gives life to and fills the whole body,

שהיא מתלבשת בתוכו והיא מתפעלת ממקרי הגוף משא"כ בו ית' אני ה' לא שניתתי כתיב ואתה הוא קודם שנברא העולם ואתה הוא כו'

for [the soul] is clothed within it and is affected by what befalls the body. This is not so with Him, blessed be He: "I, Havayah, have not changed," it is written; and "You are He before the world was created, and You are He," etc.

אלא שכל העולמות מקבלים חיותם ושפעם וקיומם מבחי' מלכותו בלבד שהוא בחי' התפשטות והארה ממנו ולחוץ.

Rather, all the worlds receive their life-force, their flow and their existence only from the level of His sovereignty (Malchus), which is the level of an extension and glimmer from Him outward.

5 וכמו למשל מבשרי אחזה אלוה שגם באדם התחתון הנה השכל והמדות הם עצמותו ומהותו ובחי' התנשאות שבו אינו

And as in the analogy of "From my flesh I behold G-d": even in man below, the intellect and the emotive attributes (middos) are his essence and being, while the quality of self-elevation in him is

אלא ממנו ולחוץ שאינו נוגע אל עצמותו אלא להתנשא על זולתו והוא בחי' ומדרגה אחרונה שבו כך only from him outward: it does not touch his essence, but [serves only] to raise himself above another, and it is the last level and rank in him. So too,

הנה התפשטות בחי' מלכותו ית' אינה אלא זיו והארה ממנו ית' אל הנבראים ואין מלך בלא עם.

the extension of the level of His sovereignty, blessed be He, is only a radiance and glimmer from Him, blessed be He, to the created beings; and “there is no king without a people.”

6 וזהו בורא קדושים ישתבח שמך לעד מלכנו. פי' שכל השבח וההליל מחמת איזה השגה אינו

This is [the meaning of] “Creator of holy beings; may Your Name be praised forever (la’ad), our King.” The meaning is that all the praise and acclaim that comes from some comprehension is

אלא בחי' שמך ששמו נקרא על הנבראים והוא בבחי' לעד שאינו מתלבש ומתגלה בהם אלא עומדים בריחוק מקום

only [of] the level of “Your Name,” for His Name is called upon the created beings; and it is in the mode of “la’ad,” for it is not clothed and revealed in them, but they stand at a distance.

וכדכתיב כי הוא צוה ונבראו ויעמידם לעד לעולם ופי' צוה ונבראו כאלו הם מעצמם נבראו ממילא מאין ליש עיי' צויו שאין חיותו ית' המחיה ומהוה אותם מאין ליש מתפשט ומתלבש בתוכם בבחי' גילוי

As it is written, “For He commanded and they were created, and He established them forever (la’ad), for all time.” And the meaning of “He commanded and they were created” is: as if they had been created of themselves, as a matter of course, from nothing to something, through His command; for His life-force, blessed be He, which gives them life and brings them into being from nothing to something, does not spread and become clothed within them in a revealed way.

כי מ"ש וברוח פיו כל צבאם לא שיהיה כח הפועל מתלבש ממש בנפעל אלא שהוא כח השופע עליהם בלבד (ועמ"ש בד"ה קול דודי ובד"ה מי מנה עפר יעקב בפ"י והים עליהם מלמעלה).

For what is written, “and by the breath of His mouth all their host,” does not mean that the power of the Actor is actually clothed in what is acted upon, but that it is a power that only flows upon them. (See what is written in the discourse beginning “The voice of my Beloved,” and in the discourse beginning “Who can count the dust of Jacob,” on the explanation of “and the Sea was upon them, above.”)

וזהו ג"כ וברוח פיו דהיינו עד"מ בחי' ההבל היוצא מן הפה ולחוץ שגם שהוא יוצא מתוכו ופנימיותו נראה כאלו הוא דבר נפרד מתוכו להיות דבר בפ"ע [בפני עצמו] ואינו מתלבש בהם

This is also [the meaning of] "by the breath of His mouth": by way of analogy, the breath that goes out from the mouth outward; even though it goes out from within him, from his inwardness, it seems as if it is a thing separate from his inside, a thing in its own right; and it is not clothed in them,

אלא בחי' מלכנו להיות מלך שמו נקרא עליהם ואותה אנו מבקשים שישתבח דהיינו להיות בבחי' זו שבה ותוספת בתוקף אור וגילוי

but [is only] the level of "our King," to be a King whose Name is called upon them. And it is this that we ask be praised (yishtabach), that is, that in this level there be praise and increase in the intensity of light and revelation.

(ועמ"ש סד"ה ביום השמיני שלח את העם) אבל הקב"ה בעצמו ובכבודו הוא קדוש ומובדל כו' כנ"ל:

(See what is written at the end of the discourse beginning "On the eighth day he sent the people away.") But the Holy One, blessed be He, in His own Self and His glory, is holy and separate, etc., as mentioned above.

7 ג והנה המלאכים מחמת גודל עוצם השגתם ששפען וחיותן נמשך מבחי' שמו לבד שהוא קדוש ומובדל

3. Now the angels, because of the great intensity of their comprehension that their flow and life-force are drawn from the level of His Name alone, for He is holy and separate,

לכן הם בבחי' רצוא ושוב רצוא ברשפי אש שלהבת מתלהטת להכליל באורו ית' ושוב ביראה שמחמת היראה הם חוזרים ונרתעים

are therefore in a state of "running and returning" (ratzo vashov): running, in fiery flashes of blazing flame, to be absorbed into His light, blessed be He; and returning, in awe, for out of awe they draw back and recoil

לאחוריהם כענין שנאמר וירא העם וינעו ויעמדו מרחוק ואומרים ברוך כבוד ה' ממקומו שיבורך ויומשך למטה ג"כ בבחי' גילוי

backward, as it is said, "And the people saw, and they trembled and stood at a distance." And they say, "Blessed be the glory of Havayah from His place," that it be blessed and drawn down below as well, in a revealed way,

כמו שהוא למעלה ומזה יתבונן המשכיל להיות ג"כ בבחי' רצוא ושוב באהבה וחשיקה וחפיצה להיות נמשך אחר שרשו להתכלל באור ה' שהוא קדוש ומובדל כו'

as it is above. From this the thoughtful person will contemplate, so as also to be in a state of running and returning: with love, longing and desire, to be drawn after his root, to be absorbed into the light of G-d, who is holy and separate, etc.;

ושוב ביראה להיות מקבל עול מלכות שמים למטה כמ"ש שום תשים עליך מלך וכמארו"ל [וכמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אם רץ לבך שוב לאחד שיעשה מכון לשבתו ולהיות ה' אחד שורה למטה

and returning, with awe, to accept the yoke of the kingdom of Heaven below, as it is written, "You shall surely set a king over yourself," and as our Sages, of blessed memory, said: "If your heart runs, return to the One"; so that he make a resting-place for His dwelling, and that "Havayah is One" rest below

כמו למעלה ועד"ז תקנו ג"כ פסוד"ז [פסוקי דזמרה] ששם נאמר הודו לה' קראו בשמו כו' הודו על ארץ ושמים כו'

as above. Along these lines they also instituted Pesukei deZimra (the Verses of Praise), where it is said, "Give thanks to Havayah, call upon His Name," etc., "His majesty is over earth and heaven," etc.,

לך ה' הגדולה כו' וצבא השמים לך משתחווים אלא שהוא בבחי' ומדרגות העולמות שלמטה בחי' דומם וצומחו ושם ג"כ יש בחי' רצוא ושוב.

"Yours, Havayah, is the greatness," etc., "and the host of heaven bow down to You." Only, this is in the levels and ranks of the lower worlds, the levels of the inanimate and the vegetative; and there too there is running and returning.

8 ולכן יש פסוקים מדבר באהבתו ית' ויש ביראתו ומשניהם נולדה מדת הרחמנות שיש פסוקים מדברים בזה כמו והוא רחום כו'.

Therefore there are verses that speak of the love of Him, blessed be He, and some of the awe of Him; and from the two of them the attribute of compassion is born, for there are verses that speak of this, such as "And He, being compassionate," etc.;

אתה הווי לא תכלא רחמיך כו' ושלשה בחי' אלו הם בחי' אברהם יצחק ויעקב ובחי' הרחמנות זו היא מדתו של יעקב.

“You, Havayah, will not withhold Your compassion,” etc. These three levels are the levels of Abraham, Isaac and Jacob, and this level of compassion is the attribute of Jacob.

9 וז"ש [וזהו שכתוב] רז"ל [רבותינו זכרונם לברכה] תפלות אבות תקנום ומזה יבא ויגיע לבחי' ומעלת ומדריגות ביטול גדול מזה בק"ש [בקריאת שמע] להכליל בבחי' אדם שעל הכסא בחי' פנימית

This is [the meaning of] what our Sages, of blessed memory, said: “The prayers were instituted by the Patriarchs.” And from this he will come and reach the level, rank and degree of a self-nullification (bittul) greater than this, in the Shema: to be absorbed into the level of the man upon the throne, the inner level.

וזהו שמע ישראל שמע לשון הבנה כי הווי שהוא בחי' עצמותו ומהותו כביכול בחי' ועל דמות הכסא דמות כמראה אדם כו'

This is “Hear, O Israel”: “hear” means understanding. For Havayah, which is the level of His essence and being, so to speak, the level of “and upon the likeness of the throne, a likeness like the appearance of a man,” etc.,

הוא אלהינו שהוא בחי' אחד א"ח ד' וד' רבתי שהוא בחי' דבר ה' חיות הכללי של כל העולמות

is our G-d (Elokeinu), which is the level of “One” (Echad): alef-ches and dalet, and the large dalet, which is the level of “the word of G-d,” the general life-force of all the worlds.

כי בעשרה מאמרות נברא העולם ובמאמר אחד יכול להבראות והוא בחי' מחשבה אחת וכמ"ש בזהר במחשבה אחת ברא את העולם ע"ד שכתוב צופה ומביט עד סוף כל הדורות וקורא הדורות מראש כו'

For “the world was created with ten utterances,” yet it “could have been created with one utterance,” and that is the level of one thought, as it is written in the Zohar: “With one thought He created the world,” in the manner of what is written, “He looks and gazes to the end of all the generations,” and “He calls the generations from the beginning,” etc.,

וכמ"ש במ"א ובחי' מחשבה הוא בחי' הדיבור לפי שהוא מקור לגילוי העולמות וכמו עד"מ באדם יש כמה מחשבות שמחשב שאינן באין לכלל גילוי הדיבור ונקראו מחשבות

as is explained elsewhere. And the level of thought is the level of speech, since it is the source of the revelation of the worlds. Just as, by way of analogy, in a person there are many thoughts that he thinks that do not come to the point of being revealed in speech, and these are called thoughts;

ויש מחשבות שמחשב ומהרהר איך להוציא הדברים מפיו הרי מחשבה זו נכללה בבחי' הדבור ממש. כך הנה כתיב מאד עמקו מחשבותיך שהם בחי' מחשבתין סתימין כו'.

and there are thoughts that he thinks and ponders, how to bring the words out of his mouth, and this thought is actually included in the level of speech. So too, it is written, "Your thoughts are very deep," which are the level of "hidden thoughts," etc.

10 ועמ"ש מזה בד"ה באתי לגני. אך הנה המחשבה שהוא מקור ושרש לעלמא דאתגליא היא נקראת ועולה בשם בחי' הדבור והגילוי וזוהי בחי' ד' רבתי דאחד

(See what is written about this in the discourse beginning "I have come into My garden.") But the thought that is the source and root of the revealed world (alma de'isgalya) is called by, and counted under, the name of speech and revelation; and this is the level of the large dalet of Echad,

שהוא המאמר א' שבו נכללו כל העשרה מאמרות שהוא בחי' אור א"ס הנמשך ומתפשט בעשרה מאמרות להוות כל הנבראים מאין ליש ולפי שאין שם עדיין בחי' ריבוי והתחלקות עשרה מאמרות

which is the one utterance in which all ten utterances are included, the Infinite Light (Or Ein Sof) that is drawn down and spreads into the ten utterances to bring all created beings into being from nothing to something. And because there is not yet any multiplicity and division into ten utterances there,

לכן נק' מחשבה אחת ועי"ז יגיע למדריגות ואהבת בכל לבבך בשני יצריך שגם היצה"ר [היצר הרע] וכח המתאווה שבנפשו יוכלל בשרשו ואתהפכא מחשוכא לנהורא.

it is called "one thought." And through this he will reach the levels of "You shall love ... with all your heart," "with both your inclinations," so that the evil inclination and the power of desire in his soul too will be absorbed into its root, and be transformed from darkness to light.

11 וזהו כי תצא למלחמה על אויביך. פ"י כי תצא למלחמה זו לנצח כח המתאווה שבנפשו לקררה בתענוגי עוה"ז הגשמים ולאתהפכא לאהבת ה' תהיה בבחי' על אויביך

This is [the meaning of] "When you go out to war against (al) your enemies." The meaning is: when you go out to this war, to conquer the power of desire in one's soul, to cool it toward the physical pleasures of this world and to transform it into love of G-d, be in the mode of "al oyvecha," above your enemies;

דהיינו בבחי' שרשם למעלה כי אין רע יורד מלמעלה ושרשם הוא טוב שהוא מבחי' מרכבה עליונה שבקדושה (ועמ"ש בד"ה ונתתי לך מהלכים).

that is, at the level of their root above. For “no evil descends from above,” and their root is good, for it is from the level of the supernal Chariot, which is of holiness. (See what is written in the discourse beginning “And I will give you places to walk.”)

אלא שלאחר ירידת והשתלשלות המדרגות נעשו שמרי האופנים ומשם נמשכו הע"ש שמהם נמשכו כל תענוגי עוה"ז והכח המתאווה כנ"ל. וכשנתעלה ונכלל בשרשו מתהפך מרע לטוב:

Only, after the descent and chaining down of the levels, the dregs of the Ofanim came into being, and from there the seventy princes issued, from whom all the pleasures of this world and the power of desire issued, as mentioned above. And when it is raised up and absorbed into its root, it is transformed from evil to good.

12 ד אך א"א להתהפך טבעית מדתו לשנותה לגמרי בלתי עזר וסיוע אלקי' כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] אלמלא הקב"ה עוזרו כו'

4. But it is impossible for the nature of one's trait to be transformed, to change it entirely, without G-dly help and assistance, as our Sages, of blessed memory, said: “Were it not that the Holy One, blessed be He, helps him,” etc.

דהיינו שאין כח בנפשו לבד להיות עולה ונכלל בשרשו רק אחר שיומשך הארה מאור אי"ס ב"ה על נפשו

That is, his soul alone has no power to rise and be absorbed into its root, except after a glimmer from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, is drawn down upon his soul.

והוא הארת אור התורה והמצוות מבחי' דמות אדם שעל הכסא רמ"ה אברים דמלכא ושס"ה גידים שהם מעבר להדם הוא הנפש והחיות המפשט לכל האברים ע"י קיום ושמירת מל"ת [מצות לא תעשה] ועי"ז נותן כח באש שלמעלה

And this is the glimmer of the light of the Torah and the mitzvos, from the level of the likeness of a man that is upon the throne: the 248 limbs of the King, and the 365 sinews, which are the passage for the blood, which is the soul and the life-force that spreads to all the limbs, through the fulfilling and keeping of the prohibitive commandments. And through this, he gives power to the fire above,

שהוא בבחי' כסא להמשיך ולירד למטה לכלות ולשרוף את כח נפש המתאוה הבהמית ולהעלותו לשרשו כנ"ל

which is at the level of the throne, to draw down and descend below, to consume and burn up the power of the desiring animal soul and to raise it to its root, as mentioned above.

ואזי יאירו בו מדותיו של הקב"ה ולא מדות טבעי' [טבעיים] שבנפשו (ועמ"ש מזה ע"פ בהעלותך בפי' שירד על פי מדותיו)

And then the attributes of the Holy One, blessed be He, will shine in him, and not the natural traits of his soul. (See what is written about this on the verse "When you kindle [the lamps]," on the explanation of "that runs down over the edge of his garments (al pi midosav).")

וזהו ונתנו ה' אלהיך בידך הוי' הוא בחי' התורה שהיא רצונו וחכמתו ית' ואורייתא וקוב"ה [וקודשא בריך הוא] כולא חד ואלהיך בחי' המצות רמ"ח פקודין רמ"ח אברים דמלכא ושרש ב' בחי' אלו הם נעוץ תחלתן בסופן וסופן בתחלתן

This is [the meaning of] "and Havayah your G-d (Elokecha) delivers him into your hand." Havayah is the level of the Torah, which is His will and wisdom, blessed be He, and "the Torah and the Holy One, blessed be He, are all one"; and "Elokecha" is the level of the mitzvos, "the 248 commandments, the 248 limbs of the King." And the root of these two levels is: "their beginning is wedged in their end, and their end in their beginning."

כי בחי' התורה הוא בחי' מלך כמארז"ל [כמאמר רבותינו זכרונם לברכה] מתניתא מלכתא שהמשנה הוא עד"מ כמו מלך שהוא גוזר ואומר שאם יטעון ראובן כך כו'

For the level of the Torah is the level of a king, as our Sages, of blessed memory, said, "The Mishnah is a queen"; for the Mishnah is, by way of analogy, like a king who decrees and says: if Reuven claims thus, etc.,

יהיה פסק כך וכך וכן בדיני איסור והיתר ובחי' המצות הם בחינת עבד לשמוע בקולו וכדכתיב כי חי בני ישראל עבדים.

the ruling will be such and such; and likewise in the laws of the forbidden and the permitted. And the level of the mitzvos is the level of a servant, to obey His voice, as it is written, "For the children of Israel are servants to Me."

13 והנה בחינת מלוכת התורה שבה מלכים ימלוכו הוא מחמת שכל העוסק בתורה הקב"ה קורא ושונה כנגדו.

Now, the kingship of the Torah, "through which kings reign," is because whoever occupies himself with the Torah, the Holy One, blessed be He, reads and studies opposite him.

וכמ"ש ואשים דברי בפיו ויעקב חבל נחלתו כמו למשל באדם המנענע בחבל למטה מתנענע גם למעלה בראש החבל ולזה נמשלה התורה למים שיורדין ממקום גבוה למקום נמוך

As it is written, "And I have put My words in your mouth," and "Jacob is the cord of His inheritance": as in the analogy of a person who shakes a cord below, and it moves above as well, at the top of the cord. And for this reason the Torah is likened to water, which descends from a high place to a low place.

וזהו נעוץ תחלתן בסופן ובחי' המצות הם סופן בתחלתן כי סוף מעשה במחשבה תחלה (ועמ"ש ע"פ השמים כסאי והארץ כו' וע"פ עלי באר בפ"י מעין גנים באר מים חיים וסד"ה קול דודי גבי מדלג ומקפץ)

And this is "their beginning is wedged in their end." And the level of the mitzvos is "their end in their beginning," for "last in deed, first in thought." (See what is written on the verse "The heavens are My throne, and the earth," etc.; and on the verse "Spring up, O well," on the explanation of "a fountain of gardens, a well of living waters"; and at the end of the discourse beginning "The voice of my Beloved," regarding "leaping ... skipping.")

ולכן פעם ארז"ל [אמרו רבותינו זכרונם לברכה] גדול תלמוד שמביא לידי מעשה אלמא מעשה עדיפא ופעם אמרו ותלמוד תורה כנגד כולם כי שניהם אמת שבבחי' נעוץ תחלתן בסופן תלמוד תורה גדול.

Therefore, at one time our Sages, of blessed memory, said, "Study is great, for it leads to deed," which shows that deed is superior; and at another time they said, "And the study of Torah is equal to them all." For both are true: in the respect of "their beginning is wedged in their end," the study of Torah is greater;

ובבחי' סופן בתחלתן מעשה גדול ושניהם צריכים להיות באדם כי ההמשכות שאדם ממשיך בבחי' התורה הוא להיות בחי' רצוא מחמת התבוננות בתחלתן ובשרשן

and in the respect of "their end in their beginning," deed is greater. And both must be present in a person. For the drawing-down that a person draws through the Torah is to bring about the state of "running" (ratzo), through contemplating their beginning and their root,

כי אורייתא מחכמה נפקת והוא וחכמתו הכל א' וכשהוא עוסק בה הקב"ה קורא ושונה כו'

for “the Torah issues from Chochmah,” and “He and His wisdom are all one,” and when one occupies himself with it, the Holy One, blessed be He, reads and studies, etc.

ואם רץ לבך שוב לאחד היינו ע"י מעשה המצות שסופן בתחלתן ומתעלה ונכלל בשרשם למעלה מעלה עד רום המעלות אור א"ס ב"ה ועי"ז יומשך ויתפשט למטה כח האש שלמעלה במרכבה עליונה ונגעה עד נפש הבהמית

And “if your heart runs, return to the One”: that is, through the performance of the mitzvos, whose end is in their beginning; and it rises and is absorbed into their root, higher and higher, up to the loftiest heights, the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He. And through this, the power of the fire above, in the supernal Chariot, will be drawn and spread below, and reach as far as the animal soul.

כי החיות נושאות ומנושאות עם הכסא שהרוכב על הכסא נושא את נושאו וזהו בחי' אדם בגימטריא מ"ה [מה] שהוא בחי' חכמה כ"ח מ"ה [מה] בחי' ביטול כו'

For the Chayos carry and are carried along with the throne: the Rider upon the throne carries those who carry Him. And this is the level of Adam (“man”), whose numerical value is Mah (45), which is the level of Chochmah, koach mah (“the power of ‘what’”), the level of self-nullification (bittul), etc.,

כנוצר במ"א כי לפי שבחי' גילוי ית' בעולמות הוא במדות וראשיתן בחי' חסד כמ"ש כי אמרתי עולם חסד יבנה.

as mentioned elsewhere. For since His revelation, blessed be He, in the worlds is through the attributes (middos), and the first of them is the level of Chesed (kindness), as it is written, “For I said, the world is built with kindness,”

ולכן א"א להפך המדות שבעולמות כ"א בהמשכות חכמה עילאה שהוא מקור התורה והמצות כנ"ל (ועמ"ש מזה בפ' וישב בד"ה בכ"ה בכסלו בענין המנורה כו')

therefore it is impossible to transform the attributes in the worlds except through drawing down supernal Chochmah, which is the source of the Torah and the mitzvos, as mentioned above. (See what is written about this in Parshas Vayeshev, in the discourse beginning “On the twenty-fifth of Kislev,” on the subject of the Menorah, etc.)

ואח"כ ושבת שבו דהיינו מה שהי' [שהיה] בשביה אצל כח המתאוה ע"י שהמשיך את עצמו ברעות העולם הזה ותענוגיו

And afterwards, "and you take his captives captive": that is, what was held captive by the power of desire, because he drew himself after the evils of this world and its pleasures,

הנה חיל בלע ויקיאנו להיות עולה ונכלל ג"כ בקדושה (ועמ"ש בד"ה כנשר יעיר) ועד"ז תקנו בתפלות ש"ע [שמונה עשרה] סלח לנו כי חטאנו שעד שלא הי' [היה] לו אתערותא דלתתא הי' [היה] בבחי' אוילים מדרך פשעם כו'

behold, "he swallowed wealth, and he will vomit it up," so that it rise and be absorbed into holiness too. (See what is written in the discourse beginning "As an eagle stirs up its nest.") And along these lines they instituted in the prayers of the Shemoneh Esreh, "Forgive us, for we have sinned": for until he had an arousal from below, he was in the state of "fools, because of the way of their transgression," etc.,

כמ"ש במ"א ע"פ בהעלותך את הנרות ועכשיו שרואה שחטא צריך שיחזיר הניצוצים שנפלו בשבירה בחטאיו וע"ז תיקנו לומר והחזירנו בתשובה שלימה לפניך.

as is explained elsewhere on the verse "When you kindle the lamps." And now that he sees that he has sinned, he must restore the sparks that fell in the breaking, through his sins; and for this they instituted the words, "and bring us back in complete teshuvah before You."

פ"י שיהיה בבחי' לפניך כמכו שהם בשרשן שיכללו ויתאחדו החיות שלהם במקור חוצבם באור א"ס ב"ה ומשם יושפע שפע חדש והארה חדשה.

The meaning is that it be in the state of "before You," as they are in their root: that their life-force be absorbed and united in the source from which they were hewn, in the Infinite Light, blessed be He; and from there a new flow and a new glimmer will be bestowed.

14 וזהו ענין כל הברכות שבש"ע [שבשמונה עשרה] ברוך אתה שיוברך ויומשך המשכה והארה חדשה מאור א"ס ב"ה לבחינת דעת ותשובה וסליחה כו'.

This is the meaning of all the blessings in the Shemoneh Esreh, "Blessed are You": that a new drawing-down and glimmer be blessed and drawn down from the Infinite Light (Or Ein Sof), blessed be He, to the level of knowledge, teshuvah, forgiveness, etc.

וזהו ענין שנאמר ריח ניחוחי לשון נחות דרגא ופ"י שעל ידי שיקריב לחמי לאשי היא עולה לריח

And this is the meaning of what is said, "My pleasing aroma" (rei'ach nichochi), an expression of "descending a level" (nechos darga). And the meaning is that through offering "My bread for My fires," it ascends as an aroma,

שיהיה נחת רוח לפניו ית' כמאן דאריח ריחא ואזי יהיה בבחינת ניחוחי דהיינו להיות נחות דרגא לתתא להשפיע שפע טובו ואורו כנ"ל.

so that there be satisfaction (nachas ruach) before Him, blessed be He, like one who smells a fragrance; and then it will be in the state of "nichochi," that is, to descend a level, downward, to bestow the flow of His goodness and His light, as mentioned above.

וזהו ניחוחי ניחוח שלישי כאלו ממשיכין אותו כביכול בעצמו למטה להיות שורה ומתגלה בתחתונים בבחינת גילוי כו'.

And this is "nichochi": [that is,] "My" nichoach, as if one draws Him Himself, so to speak, down below, to dwell and be revealed among the lower beings in a revealed way, etc.

(ובזה יובן ג"כ מ"ש אדם כי יקריב מכם קרבן כו' דה"ל [דהוה ליה למימר] אדם מכם כי יקריב כו' וכמ"ש במ"א אלא כי פ"י אדם קאי על התורה רמ"ח מ"ע [מצות עשה] הם בחינת רמ"ח אברין כו')

(With this we can also understand what is written, "A man (adam), when he brings of you an offering," etc.; for it should have said, "A man of you, when he brings," etc., as is explained elsewhere. But the meaning is that "adam" refers to the Torah: the 248 positive commandments are the 248 limbs, etc.;

ועל ידי זה כי יקריב מכם מן הבהמה כו' שעל ידי זה נמשך הכח לברר נה"כ [נפש הבהמית] כי אדם בחינת תורה שם מ"ה [שם מ"ה] מברר ב"ן [שם ב"ן] בחי' בהמה כו'

and through this, "when he brings of you, from the animals," etc.: that through this the power is drawn down to refine the animal soul. For adam is the level of the Torah, the Name Mah (45), which refines Ban (52), the level of the animal, etc.,

וכדלעיל בפ"י ונתנו ה' אלקיך בידך ועמ"ש בפ' יתרו בד"ה בחדש השלישי ולכן כל הקרבנות היו במשכן או במקדש דוקא שבו השראת אור א"ס שם מ"ה [שם מ"ה] מברר ב"ן [שם ב"ן] כו'):

as above, on the explanation of “and Havayah your G-d delivers him into your hand”; and see what is written in Parshas Yisro, in the discourse beginning “In the third month.” And therefore all the offerings were specifically in the Tabernacle or the Temple, in which the Infinite Light rests: the Name Mah refining Ban, etc.)

LikuteiTorah.com
THE CHASSIDISHE PARSHA

About this edition

This edition contains the Hebrew text and the English translation.

The Hebrew text of Likkutei Torah: © Kehot Publication Society, via Sefaria, CC BY-NC 4.0; formatting adapted.

Our English translation, made from the Hebrew without Kehot's notes: CC BY 4.0.

This edition as a whole: CC BY-NC 4.0. Copy, print and share it freely, crediting Kehot Publication Society and likuteitorah.com; it may not be sold. <https://creativecommons.org/licenses/by-nc/4.0/>

English translation: prepared for likuteitorah.com with AI assistance (claude-code/opus-5.5) and checked against the Hebrew and against Sefaria; not yet reviewed by a human editor. Please check anything important against the Hebrew.

The Rebbe asked that the maamarim of the week's parsha, the "Chassidishe Parsha," be learned during that week, spread over its seven days (Sichah of Shabbos Parshas Vayakhel 5725 · Toras Menachem vol. 42, pp. 306-309). Why learn it, and the Rebbe's brachos: likuteitorah.com/about/the-chassidishe-parsha/

A free, non-commercial project; nothing here is sold. Not affiliated with Kehot, Sefaria or the Lubavitch Library. © likuteitorah.com

From likuteitorah.com/likutei-torah/ki-seitzei/1/

DEDICATED IN HONOR OF

מוקדש לכבוד הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסאהן זצ"ל

Dedicated in honor of the Rebbe's father, Reb Levi Yitzchok